

[Gert Petersen.]

min erfaring fra 4 års FN-arbejde er, at de danske diplomater sandelig sidder og arbejder umådelig meget også med det præambulerende og hopper ikke på hvad som helst dér. Man er ikke så letfærdig med den slags ting, som man åbenbart er fra regeringens side.

Udenrigsministeren (*K. B. Andersen*): Hr. Gert Petersen beklagede sig over, at jeg ikke havde læst hele citatet. Eftersom hr. Gert Petersen lige havde gjort det, fandt jeg ikke anledning til at gøre det igen, for det afgørende fremgår meget klart af de to stykker. Jeg skal lade være at citere dem igen, de står i fællesmarkedspjece nr. 5 på side 27, hvor alle selv kan se dem. Det, de dækker over, er, som det fremgår klart, konsultationer. Hvis disse konsultationer skulle ende i, at synspunkterne nærmede sig hinanden, forudsat at vi ikke på nogen måde er bundet eller udsat for andet tryk end argumentets, så mener jeg også, den ulykke er til at bære. Handlingen skulle komme, hvor dette forekommer ønskeligt og muligt, så foretager man en fælles handling. Nu fremdrog jeg Sovjetcommuniquet før. Jeg er lige ved at tro, at hvis vi havde foreslået hr. Kosygin og hans stab, da de var her, at føje til, at hvor vi fandt det ønskeligt og muligt, ville vi også godt handle sammen, så havde de såmænd sagt ja. Jeg synes egentlig, det er fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Kurt Brauer: I et af sine tidligere indlæg var udenrigsministeren mig behjælpelig, for jeg glemte jo, da jeg gjorde opmærksom på, at vores alternative telefonsvarer har (01) 12 23 05, at gøre opmærksom på, at vores oplysningsforbunds adresse er Christiansborg, men her glemte så udenrigsministeren noget, nemlig postnummeret. Det er 1218 København K. Så er det helt korrekt. Men jeg takker for udenrigsministerens hjælp. Her kan man altså få svar på det, som man måtte mangle ovre fra handelssekretariatet.

Så er det selvfølgelig indenrigsministeren, der ligesom forsøger at bøde på det skisma, han og jeg har. Jeg har kun trukket denne sag frem om medicinen, fordi det er én ud af

en 300.000-400.000 beslutninger, som er truffet i Fællesskaberne, denne beslutning, som lyder, at målet, den offentlige sundhed, skal nås med midler, som ikke kan hæmme udviklingen af den farmaceutiske industri og handelen med farmaceutiske produkter inden for Fællesskabet. Sådan noget har vi altså skrevet under på. Det får indenrigsministeren til i sit svar den 17. november 1971 til mig at anføre, at dér, hvor vi har vore restriktioner, i § 73 i apotekerloven, er der tale om specielle danske regler, og deres bortfald vil i et vist omfang betyde en stigning i udbuddet af lægemidler. Disse restriktioner fra dansk side falder væk.

Indenrigsministeren (*Egon Jensen*): Jeg har ikke bestridt, men står stadig væk ved det svar, som jeg i sin tid gav, og det drejer sig om specielle danske regler. I hvilket omfang det får betydning, kan jeg selvfølgelig ikke sige noget om. Men der er ikke truffet nogen beslutninger, hverken direktoratsbeslutninger eller noget som helst andet, som har gyldighed i dag, det skal man først forhandle hen ad vejen. Jeg gjorde også opmærksom på i mit svar dengang, at vi fra vor side vil arbejde for, at de regler, der gælder her, også bliver dem, der kommer til at gælde i fællesmarkedet, og man er på vej.

(Kort bemærkning).

Skovmand: Jeg vil gerne takke statsministeren, fordi han betegner mine synspunkter med hensyn til u-landene som en sund og positiv interesse. Det er jo altid rart at få at vide. Jeg kunne så måske anbefale statsministeren at dyrke samme sunde og positive interesse. Når statsministeren siger, at alle tidligere engelske kolonier bliver associeret med fællesmarkedet, så har jeg dog aldrig hørt andet, end at der kunne blive tale om, at de afrikanske tidligere engelske kolonier kunne blive associeret med fællesmarkedet. Der er ingen, der forestiller sig, at lande som Indien eller Pakistan eller Ceylon skulle blive associeret med fællesmarkedet. Med hensyn til at man kommer over på det amerikanske kontinent for første gang, så har jeg slået efter på det lommeetlas, jeg har medbragt, og dér har jeg set, at Suriname også hidtil har fået bistand, og det ligger faktisk i Sydamerika.